

der et forbud mod, at oplysninger i visse situationer kan videregives eller anvendes til markedsføring. Da dette forbud følger af forslaget § 8 og persondataloven, er forbudet ikke gentaget i § 7.

Hvis oplysninger skal videregives til en finansiel virksomhed eller finansiel holdingvirksomhed, som ikke er omfattet af lov om finansiel virksomhed, dvs. udenlandske virksomheder, skal virksomheden være underlagt en tavshedspligt, som kan sidestilles med tavshedspligten i § 4, stk. 1.

Til § 8

Bestemmelsen regulerer videregivelse af oplysninger til brug for markedsføring og rådgivning.

I stk. 1 fastsættes hovedreglen om, at oplysninger ikke må videregives til brug for markedsføring eller rådgivning, medmindre privatkunden har givet samtykke til videregivelsen. Et samtykke skal indhentes i overensstemmelse med reglerne i markedsføringslovens § 6 a, der fastsætter regler vedrørende selve henvendelsen til privatkunden. Det følger af forslaget § 10, stk. 1, at samtykket skal afgives skriftligt.

For så vidt angår videregivelse til brug for markedsføring svarer stk. 1 til bestemmelsen i § 6, stk. 2, i persondataloven og skal således fortolkes i overensstemmelse med denne bestemmelse.

Stk. 2, indeholder undtagelser fra kravet om samtykke i stk. 1.

Kravet om samtykke kan kun fraviges, hvis følgende betingelser er opfyldt. For det første skal der være tale om generelle kundeoplysninger, der danner grundlag for inddeling i kundekategorier. Som eksempler på generelle kundeoplysninger kan nævnes oplysninger om kundens navn, adresse, køn og alder. Desuden er oplysninger om for eksempel, at kunden er husejer, bilejer, computerejer eller lignende, generelle kundeoplysninger. Derimod vil det efter bestemmelsen ikke være muligt uden samtykke at videregive oplysninger, som afslører rent private forhold hos kunden. Tilsvarende vil det ikke være muligt at videregive mere detaljerede kundeoplysninger, f.eks. af personlig eller økonomisk karakter.

For det andet skal der foretages en interesseafvejning: Videregivelsen skal være nødvendig for, at den koncernvirksomhed, som de fortrolige oplysninger videregives til, kan forfølge en berettiget interesse, og hensynet til kunden må ikke overstige denne interesse.

Med dette krav sikres det, at videregivelse af generelle kundeoplysninger til brug for markedsføring eller rådgivning ikke kan ske, hvis en interesseafvejning undtagelsesvis måtte tale herimod. Som eksempel herpå kan nævnes den situation, at en finansiel virksom-

hed eller en finansiel holdingvirksomhed har orienteret sine kunder om, at den ikke vil videregive oplysninger om kunderne til andre virksomheder til brug for markedsføring eller rådgivning. Hvis virksomheden på trods heraf alligevel beslutter sig for at videregive oplysningerne til brug for markedsføring eller rådgivning, vil hensynet til kunderne kunne tale imod, at en sådan videregivelse kan ske uden kundens samtykke.

For det tredje skal der være tale om videregivelse til koncernvirksomheder, som er underlagt tavshedspligt som nævnt i § 4, stk. 1. Formålet med begrænsningen til koncernvirksomheder, der er underlagt en tavshedspligt, som nævnt i § 4, stk. 1, er at undgå, at adgangen til at videregive fortrolige oplysninger udvides i forhold til den nugældende retstilstand. Efter gældende ret kan finansielle virksomheder eller finansielle holdingvirksomheder nemlig kun videregive fortrolige oplysninger til en ikke koncernforbunden virksomhed eller til en koncernforbunden virksomhed, der ikke er underlagt en tavshedspligt, som nævnt i § 4, stk. 1, såfremt videregivelsen er berettiget efter hovedreglen om videregivelse af fortrolige oplysninger.

For så vidt angår videregivelse til brug for markedsføring svarer stk. 2 til bestemmelsen i § 6, stk. 3, i persondataloven, bortset fra, at forslaget § 2, kun finder anvendelse ved videregivelse til koncernvirksomheder, der er underlagt tavshedspligt som nævnt i § 4, stk. 1, og skal derfor fortolkes i overensstemmelse med § 6, stk. 3, i lov om behandling af personoplysninger.

Den foreslåede bestemmelse supplerer de generelle regler i persondataloven, der gælder for finansielle virksomheder lige som for andre erhvervsvirksomheder. I henhold til persondataloven vil det derfor yderligere være en betingelse for videregivelse af oplysninger, at princippet om formålsbestemthed ikke er til hinder herfor. Dette princip fastslår, at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål. Oplysninger må herefter ikke - medmindre den registrerede giver sit samtykke hertil - undergives en behandling, der er uforenelig med disse formål.

Samspillet med persondataloven indebærer ligeledes, at selv om der er tale om generelle kundeoplysninger - og virksomheden således efter den foreslåede § 8, stk. 2, i visse tilfælde kan videregive oplysningerne uden kundens udtrykkelige samtykke - må videregivelse kun ske, hvis forbrugeren ikke har gjort indsigelse imod det, jf. § 36 i persondataloven. Det bemærkes, at det fremgår af persondataloven, at der i det vejledningsmateriale, som Datatilsynet vil udsende, vil blive redegjort for, hvilke generelle kundeoplysninger